

Arrest

nr. 237 733 van 30 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 10 februari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juni 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, hindoe te zijn en Tamil van etnie te zijn. U bent geboren in 1993 in Jaffna. U verbleef tot uw vertrek naar België steeds daar, uitgezonderd in 2017, toen u een jaar in Colombo werkte. U werkte als leerkracht en later als kassierster.

Uw halfbroer T.S. (CGVS X, O.V. X) verliet Sri Lanka zo'n tien jaar geleden. Hij werd in België erkend als vluchteling. Voor 2009 dwong de LTTE uw vader zijn vrachtwagen te gebruiken.

Uw vader kreeg problemen hierdoor, daarom verliet hij in 2009 Sri Lanka. Hij deed een verzoek om internationale bescherming in het Verenigd Koninkrijk maar er werd nog geen beslissing genomen in zijn dossier. In 2015 gooiden onbekenden flessen naar jullie woning. In 2016 gooide uw tante stenen naar jullie woning omdat ze dacht dat jullie iets te maken hadden met de dood van haar zoon, die zelfmoord gepleegd had.

U verkreeg in 2019 via de Zwitserse ambassade een Schengenvisum om uw halfbroer in België te bezoeken. Op 16 april 2019 verliet u Sri Lanka en reisde u op legale wijze per vliegtuig samen met de schoonmoeder van uw halfbroer, T.M. (CGVS X, O.V. X), via Abu Dhabi naar België, waar u op 17 april 2019 aankwam. U was oorspronkelijk van plan terug te keren naar Sri Lanka, maar door gebeurtenissen in Sri Lanka tijdens uw verblijf in België liet uw broer u niet terugkeren. Jullie huis werd namelijk op 1 mei 2019 aangevallen door leden van de Aava groep. Ze verwondden uw moeder en stalen juwelen uit jullie woning. Voorts gebeurde er een bomaanslag in een kerk in Colombo en vernam u dat er bommen zouden ontploffen in Jaffna. Op 24 mei 2019 deed u op advies van uw halfbroer een verzoek om internationale bescherming. Bij terugkeer naar Sri Lanka vreest u problemen te hebben met de Aava groep in geval ze zouden terugkeren naar jullie woning en vreest u slachtoffer te worden van een bomaanslag.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw originele identiteitskaart, een kopie van uw geboorteakte en de Engelse vertaling ervan, een kopie van een certificaat van burgerlijke staat, een kopie van een document ter bevestiging van uw verblijfplaats en gezinssituatie, een kopie van uw paspoort, kopieën van de verblijfstitel en document van gezinssamenstelling van uw broer, een document in verband met de tenlasteneming, uw vliegticket en artikels over de algemene situatie in Sri Lanka.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken, dit omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u in april 2019 Sri Lanka verliet om uw halfbroer in België te bezoeken en dat u op dat moment de intentie had om terug te keren naar Sri Lanka. U hebt bijgevolg uw land van herkomst niet verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging of een risico op ernstig schade.

*Bij terugkeer naar Sri Lanka vreest u ten eerste problemen te krijgen met de **Aava-groep**, die volgens toegevoegde informatie een criminele bende actief in het noorden van Sri Lanka is. Hieromtrent dient vooreerst opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen en uit de toegevoegde algemene informatie over de Aava-groep geen verband blijkt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (etnie, religie, nationaliteit, politiek of behorende tot een sociale groep). Voorts slaagde u er niet in deze problemen, noch het beweerde gebrek aan bescherming door de Sri Lankaanse autoriteiten aannemelijk te maken waardoor er geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 a en b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet.*

U verklaarde dat jullie woning op 1 mei 2019 aangevallen werd door de Aava-groep (CGVS, p. 10). U legde echter geen enkel bewijs neer van deze aanval, waardoor dit een blote bewering blijft. Hoewel uw moeder gewond geraakte bij de aanval en jullie juwelen werden gestolen, deed uw familie geen aangifte bij de politie (CGVS, p. 10, 12). Dat ze bang waren dat de Aava-groep zou terugkeren en dat er meisjes in huis waren verklaart niet afdoende waarom uw familie geen aangifte deed.

Als uw familie effectief vreesde dat de bende zou terugkeren naar jullie woning en dat uw zussen daarbij gevaar zouden lopen, hadden ze er immers alle belang bij om net wel aangifte te doen, zodat de politie stappen zou kunnen ondernemen om de daders te vatten. Uw verklaring dat de politie geen actie onderneemt en dat [aangifte van] één incident niets gaat veranderen is een blote bewering die u op geen enkele wijze staft (CGVS, p. 12). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt daarentegen dat de Sri Lankaanse autoriteiten vooral na de installatie van Maithripala Sirisena (januari 2015) stelselmatig gereageerd hebben op het fenomeen van de criminele bendes in het noorden door arrestaties te verrichten. Dat ze meteen na hun arrestatie werden vrijgelaten, zoals u beweert, wordt niet bevestigd in deze informatie en u beschikt evenmin over artikels waarin dit wordt aangegeven (CGVS, p. 12). Voorts blijkt uit toegevoegde informatie dat er sprake is geweest van de oprichting van een speciale politieeenheid (Special Task Force), een gerechtelijk bevel om de bendes aan te pakken, een samenscholingsverbod en ook sensibiliseringscampagnes om het drugsgebruik tegen te gaan.

Hoewel u gevraagd werd zo veel mogelijk in detail te vertellen wat uw moeder zei over de aanval, was uw beschrijving bijzonder summier (CGVS, p. 11): "Mijn moeder zei dat Aava-groep kwam, ze klopten op de deur, nadat ze binnenkwamen vielen ze aan, ze namen de juwelen en gingen weg, ze vertelde het kort." Uw moeder zou geen verdere details verteld hebben (CGVS, p. 11). Dat uw moeder u zo beknopt zou vertellen over een gebeurtenis die een dermate grote impact had dat u besloot niet terug te keren naar uw land van herkomst is weinig aannemelijk. U verklaarde voorts dat u vreest dat leden van de Aava-groep zich zullen misdragen ten opzichte van u, dat is immers wat ze doen als er meisjes aanwezig zijn, zo zei u (CGVS, p. 10). De leden van de Aava-groep die jullie woning aanvielen slaagden er echter niet in zich te misdragen ten opzichte van uw twee aanwezige zussen omdat uw moeder hen beschermde toen de Aava-groep uw zussen probeerde aan te vallen, zo zei u (CGVS, p. 11). Dat uw moeder erin slaagde op haar eentje uw zussen te beschermen bij een aanval van vijf mannen is echter weinig aannemelijk. Dat de vijf personen niet allemaal naar uw moeder kwamen maar in verschillende richtingen gingen in uw huis verklaart niet afdoende hoe uw moeder erin slaagde uw twee zussen te beschermen tegen een groep die ervoor gekend staat geweld te gebruiken bij zijn aanvallen en er niet voor terugdeinst personen te doden, zoals blijkt uit toegevoegde informatie. Het feit dat u geen documenten hebt ter staving van de medische behandeling die uw moeder zou gekregen hebben na de aanval ondermijnt verder de geloofwaardigheid van de beweerde aanval. Uw verklaring dat uw moeder geen documenten krijgt als ze naar de kliniek gaat is weinig overtuigend (CGVS, p. 12).

Zelfs als de aanval door de Aava-groep op jullie woning geloofwaardig zou zijn, quod non, slaagde u er niet in het CGVS ervan te overtuigen dat u persoonlijk een reëel risico loopt aangevallen te worden door de Aava-groep in geval van terugkeer. Dit was immers de eerste aanval van de Aava-groep op jullie woning, na die ene aanval zijn ze niet meer teruggekomen en hebben ze uw familie niet meer gecontacteerd (CGVS, p. 11, 12). Hoewel u eerder verklaarde dat de Aava-bendeleden gezegd hadden dat ze zouden terugkomen, trok u deze verklaring later in (zie vragenlijst CGVS en CGVS, p. 12). Uzelf bent nooit aangevallen door de Aava-groep of andere personen in Sri Lanka, u bent nooit gecontacteerd door de Aava-groep en u hebt nooit problemen gehad met Sri Lankaanse burgers (CGVS, p. 10, 14). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat het fenomeen van de criminele bendes in Noord-Sri Lanka weliswaar niet te ontkennen is maar dat het over een beperkt fenomeen gaat en dat de criminele bendes slechts een lage bedreiging voor de lokale gemeenschap stellen. Bovendien dient opgemerkt te worden dat op basis van uw verklaringen en de toegevoegde informatie geconcludeerd kan worden dat u een beroep kan doen op de bescherming van de lokale autoriteiten. Uit bovenvermelde informatie blijkt immers dat de Sri Lankaanse autoriteiten wel degelijk optreden tegen de Aavagroep, bovendien hebt u nooit problemen gehad met de Sri Lankaanse autoriteiten en kan u over het algemeen een beroep doen op de politie of andere Sri Lankaanse autoriteiten in geval van veiligheidsproblemen (CGVS, p. 10, 14).

Ten tweede vreest u bij terugkeer het slachtoffer te worden van een **bomaanslag**. U slaagde er echter niet in aannemelijk te maken dat u persoonlijk het risico loopt het slachtoffer te worden van een aanslag. U baseert uw vrees op het feit dat er tijdens uw verblijf in België een bom ontplofte in de St. Anthonykerk in Colombo. U denkt verkeerdelijk dat deze aanslag - die net zoals verschillende andere explosies plaatsthad op 21 april 2019 - gebeurde in mei, en vreemd genoeg kan u zelfs niet aangeven wat er eerst gebeurde, de aanslag in Colombo of de aanval door de Aava-groep op uw huis (CGVS, p. 10). U personaliseert uw vrees niet, u verklaart immers dat uzelf niet een specifiek doelwit zou zijn, maar dat het zou kunnen dat u een slachtoffer wordt onder vele mensen (CGVS, p. 14). Een loutere verwijzing naar de algemene toestand in Sri Lanka volstaat niet om een individuele vrees voor vervolging aan te tonen.

U voerde evenmin concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt het CGVS over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt. Uit toegevoegde informatie blijkt dat de Sri Lankaanse overheid na de aanslagen op 21 april, waarvan geen enkele in uw regio plaatshad, maatregelen trof door onder meer de noodtoestand uit te roepen, verdachten in verband met de aanslagen te arresteren, vermeende handlangers van de terroristen te doden bij een inval, bepaalde moslimorganisatie buiten de wet te stellen en buitenlanders die niet in orde waren met hun verblijfsdocumenten uit het land te zetten en dat er geen aanslagen meer gebeurden sinds 21 april. Hoewel u verklaarde dat na de explosie in Colombo in de kranten aangekondigd werd dat er ook in uw regio van herkomst Jaffna en Nallur (een buitenwijk van Jaffna) explosies zouden gebeuren (CGVS, p. 10), wordt dit in de door u neergelegde artikels wordt niet vermeld, en gebeurden er ook geen aanslagen in Jaffna en Nallur (CGVS, p. 10, 11). Uw blote bewering dat u naar de kerk gaat om te bidden volstaat niet om op een groter risico dan andere burgers in uw regio van herkomst te wijzen (CGVS, p. 14). Het is vooreerst niet aannemelijk dat u als hindoe in de kerk zou gaan bidden, in tegenstelling tot wat u beweert gaan hindoes immers normaalgezien niet naar de kerk maar naar hindoeïstische tempels (CGVS, p. 3, 14). Bovendien dient opgemerkt te worden dat er geen aanslagen gepleegd zijn op kerken in uw regio en dat er na 21 april 2019 geen verdere aanslagen gepleegd zijn op kerken in Sri Lanka.

Met betrekking tot de vermeende incidenten waarbij onbekenden flessen gooiden naar jullie woning in 2015 en uw tante stenen gooide naar jullie huis in 2016 dient opgemerkt te worden dat u dit niet aanhaalde als reden voor uw vertrek uit Sri Lanka, noch als reden waarom u niet zou kunnen terugkeren (CGVS, p. 13). Dat u bang bent omwille van deze vermeende gebeurtenissen volstaat niet om in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade te kunnen spreken. Beide incidenten waren immers eenmalig en u verklaarde dat het familieconflict opgelost geraakte in 2016 nadat jullie naar de politie gegaan waren, sindsdien gebeurde er niets meer in verband met dit conflict (CGVS, p. 13).

*Met betrekking tot de door u **beweerde banden van uw vader met de LTTE**, met name dat de LTTE hem voor 2009 dwong tot het gebruik van zijn vrachtwagen en dat hij daardoor problemen kreeg (CGVS, p. 6) dient vooreerst opgemerkt te worden dat uw verzoek om internationale bescherming geen verband houdt uw vaders problemen en dat uzelf nooit problemen gehad hebt omwille van uw vaders vermeende banden met de LTTE (CGVS, p. 7). Bovendien dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen over uw vader zeer vaag en weinig geloofwaardig zijn. Hoewel u herhaaldelijk de vraag gesteld werd wat voor problemen uw vader dan wel had kon u op geen enkele wijze de problemen van uw vader specificeren (CGVS, p. 6). Dat u "heel klein" was vergoelijkt uw onwetendheid niet, u was immers 16 jaar oud op het moment van uw vaders vertrek in 2009, een leeftijd waarop u toch weet moet gehad hebben van eventuele problemen. Bovendien woonde u tot uw vertrek naar België bij uw familie in Sri Lanka en hebt u nog steeds contact met uw vader, u had dus als volwassene ruimschoots de gelegenheid om het een en het ander over uw vaders problemen te weten te komen. Uw verklaringen over uw vaders doen en laten na zijn vertrek uit Sri Lanka ondermijnen uw geloofwaardigheid verder. Zo zei u dat uw vader "een korte periode" in Oeganda verbleef alvorens naar Londen te gaan (CGVS, p. 6). Even later bleek dat verblijf in Oeganda maar liefst vijf jaar geduurd te hebben, wat bezwaarlijk als een korte periode kon beschouwd worden. Dat uw vader vijf jaar in Oeganda verbleef en daar niets anders deed dan wachten tot hij naar Londen kon reizen, zoals u beweert, is weinig aannemelijk. Uw vader zou in het Verenigd Koninkrijk, waar hij sinds vier of vijf jaar verblijft, een verzoek om internationale bescherming gedaan hebben en nog steeds aan het wachten zijn op de beslissing (CGVS, p. 6). Uw verklaring voor de langdurige behandeling van zijn verzoek houdt echter geen steek. Zo zei u aanvankelijk dat hij in het begin gezegd had de Indiase nationaliteit te hebben omdat hij eruit ziet als een Indiër, even later zei u dan weer dat de Britse overheid zei dat hij Indiër is (CGVS, p. 6, 7). U slaagde er bijgevolg geenszins in uw vaders vermeende banden met de LTTE op geloofwaardige wijze voor te stellen.*

Het CGVS merkt volledigheidshalve op dat het feit dat uw halfbroer T.S. (CGVS 08/01058, O.V. 6.229.031) erkend werd als vluchteling in België er niet automatisch op wijst dat u erkend dient te worden als vluchteling. Uiteindelijk dient elk asiëldossier naar eigen merites beoordeeld en bekeken te worden. U verklaarde overigens expliciet dat er geen verband is tussen uw verzoek om internationale bescherming en dat van uw halfbroer (CGVS, p. 8).

*De door u neergelegde **documenten** kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen.*

De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. Uw identiteitskaart, de kopieën van uw paspoort, geboorteakte, het certificaat van burgerlijke staat, het document ter bevestigen van uw verblijfsplaats en gezinssituatie, de verblijfstitel en document van gezinssamenstelling van uw broer hebben enkel betrekking op uw identiteit, uw familiebanden en het verblijf van uw halfbroers in België, die niet in twijfel getrokken worden door het CGVS. De verbintenis tot tenlasteneming en uw vliegticket hebben betrekking op uw visumaanvraag en reis naar België, die niet in twijfel getrokken worden in deze beslissing. De artikels hebben betrekking op de algemene veiligheidssituatie in Sri Lanka en hebben geen bewijswaarde met betrekking tot de door u ingeroepen persoonlijke vrees voor vervolging. Bovendien moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Sri Lanka een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Sri Lankaanse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas bijzonder relatief.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen verzoekers om internationale bescherming) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 10 februari 2020 een schending aan van de motiveringsplicht en "de artikels 1 en 2 afdeling A van de conventie."

Verzoekster geeft een theoretische uiteenzetting aangaande de motiveringsplicht en vermeldt de definitie van een vluchteling volgens de Conventie van Genève van 1951.

Verzoekster benadrukt dat de *“AVAA-groep het op haar familie [heeft] gemunt en dit door het lidmaatschap van haar vader bij LTTE”*. Ze legt uit dat deze *“groepering werd opgericht door de overheid om voor onrust en destabilisatie te zorgen en vooral het leven van de LTTE-aanhangers/sympathisanten zuur te maken”* en dat zij steun krijgen van de autoriteiten om dit te verwezenlijken. Verzoekster stelt dat de familie reeds klacht heeft neergelegd, maar stelt dat dit hen niet zal helpen, *“gezien de overheid achter de AVAA-groepering zit en deze klacht dan ook hoogstwaarschijnlijk niet behandeld zal worden”*. Het is volgens verzoekster dan ook kennelijk onredelijk en onzorgvuldig van het CGVS om onvoldoende rekening te houden met de verklaringen.

Verzoekster betoogt dat de situatie in Sri Lanka nog steeds zeer gevaarlijk is voor leden en sympathisanten van de LTTE en voert een schending aan van artikel 3 van het EVRM ingeval van terugkeer.

Verzoekster geeft een uiteenzetting aangaande de ontwikkelingen met betrekking tot de algemene situatie in Sri Lanka en het aandeel van voormalig president Rajapaksa in het conflict (*“Marzuki DARUSMAN ea., ‘Report of the Secretary-General’s Panel of Experts on Accountability in Sri Lanka’ 2011, United Nations.”*). Ze stelt dat sympathisanten, aanhangers en voormalige medestanders en volgelingen van de LTTE vrezen dat de nieuwe eerste minister en voormalig president, de heer Rajapaksa, uit is op wraak en dat in verschillende kranten reeds wordt gespeculeerd over de angst die momenteel leeft onder de Tamils. Verzoekster haalt aan dat uit recente krantenartikels blijkt dat de bevolking een gegronde vrees heeft voor wraakacties in hoofde van de voormalige president, nu deze laatste in 2015 werd verslagen als president door stemmen van de minderheid. Verzoekster wijst erop dat de Tamils *“thans zelfs schrik [hebben] dat hun gesprekken worden gecapteerd”* en daarom *“geëncrypteerde vormen van communicatie”* gebruiken. Hieruit kan men volgens duidelijk afleiden dat er een gegronde angst onder de bevolking bestaat voor eventuele gewelddadige (en zelfs fatale) gevolgen. Het beleid is immers reeds gekend als gewelddadig en bloederig. Ze benadrukt dat de Tamils dertig jaar lang vochten om te worden verslagen in 2009 door Rajapaksa. Ze stelt dat ook *“belangenbehartiger Mario Arulthas (Advocacy Director of People for Equality and Relief in Lanka) bevestigde dat de Tamils een ‘target’ zijn voor de nieuwe eerste minister”*. Verzoekster betoogt dat het voor de Sri Lankaanse asielzoekers duidelijk is dat *“hun regering er alles aan doet om voor de buitenwereld duidelijk te maken dat zij terug op de democratische weg zijn en dit omdat zij uiteraard nood hebben aan internationale hulp, doch dit betekent nog niet dat de plaatselijke situatie verbeterd is”*. Ze wijst erop dat dit ook wordt bevestigd door het COI-rapport. Verzoekster concludeert dat Sri Lanka naar de buitenwereld toe een veilig en vredig land is, maar dat niets minder waar is en er veel criminaliteit en geweld heerst.

Verzoekster stelt dat ze persoonlijk wordt vervolgd, nu haar familie wordt lastiggevallen door de AVAA-bende en deze bende werd opgericht door de autoriteiten om (aanhangers van) de LTTE aan te vallen en oproer te veroorzaken. Verzoekster stelt dat haar familie, in tegenstelling tot wat in de beslissing vermeld staat, wel klacht heeft neergelegd, doch dat hieraan vanzelfsprekend geen gevolg gegeven is nu de overheid hier voor iets tussen zit. Verzoekster herneemt en benadrukt dat haar vader lid was van de LTTE en reeds gevlucht is, dat ook haar halfbroer in 2009 het statuut van vluchteling heeft ontvangen vanwege zijn problematiek in Sri Lanka en dat de LTTE gezien wordt als terroristische groepering door de Sri Lankaanse autoriteiten.

Verder betoogt verzoekster dat duidelijk is dat Tamils geen steun kunnen inroepen in hun land aangezien het de overheid zelf is die de strijd tegen hen voert. Verzoekster voert aan dat ze *“dan ook niet de bescherming van het land kan inroepen gezien het feit dat de familie reeds bedreigd wordt door de AVAA-groep terwijl deze door de overheid werd opgericht in Jaffna om de aanhangers van LTTE het leven zuur te maken”*.

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus merkt verzoekster op dat verweerder nalaat te motiveren waarom verzoekster de subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend. De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS is volgens verzoekster een flagrante schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker vraagt *“de beslissing van het commissariaat generaal d.d. 06.01.2020 te willen hervormen. Haar het statuut van vluchteling te willen toekennen minstens het subsidair beschermingsstatuut. Minstens de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het commissariaat generaal voor verder onderzoek”*.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Verzoekster voert aan bij terugkeer naar haar land van herkomst, Sri Lanka, problemen te zullen kennen met de Aava groep en te vrezen dat ze het slachtoffer zal worden van een bomaanslag. Verzoekster gaf tevens aan dat haar vader voor 2009 gedwongen werd door de LTTE om zijn vrachtwagen ter beschikking te stellen, dat onbekenden in 2015 flessen naar haar woning gooiden en dat haar tante in 2016 stenen naar haar huis gooide. Verzoekster maakt echter niet aannemelijk dat er in geval van terugkeer naar Sri Lanka in haar hoofde een gegronde vrees voor vervolging, dan wel reëel risico op ernstige schade, zou bestaan.

2.3.2. Verzoekster gaf aan dat zij Sri Lanka zonder problemen met haar eigen paspoort en een (toenmalig) geldig visum verliet op 16 april 2019 en naar België reisde met de bedoeling om haar halfbroer te bezoeken (notities van het persoonlijk onderhoud van 27 november 2019 (hierna: notities), p. 2, p. 4, p. 5). Verzoekster verklaarde uitdrukkelijk dat zij toen nog de intentie had om na haar bezoek naar Sri Lanka terug te keren (notities, p. 4). Uit verzoeksters verklaringen kan aldus niet blijken dat zij Sri Lanka verliet omwille van een vrees voor vervolging, dan wel reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Zij gaf aan dat zij omwille van de gebeurtenissen in Sri Lanka gedurende haar verblijf in België – met name de aanval door de Aava groep op verzoeksters huis op 1 mei 2019 en de bomaanslag in mei in Colombo op een kerk – niet meer kon terugkeren naar Sri Lanka (notities, p. 9-10). Daarnaast stelde ze uitdrukkelijk dat ze in Sri Lanka geen vrees koestert omwille van haar vaders problemen met de LTTE, die overigens dateren van voor 2009 (*“De reden waarom u bescherming vraagt in België, is daar een verband met uw vaders problemen?”*, “Nee”, *“Heeft u ooit problemen gehad omwille van uw vaders banden met de LTTE?”*, “neen”, notities, p. 7), en gaf ze aan bang te zijn omwille van een (eenmalig) incident met onbekenden in 2015 en omwille van het inmiddels opgelost familiaal conflict met haar tante in 2016 (notities, p. 7).

2.3.3. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeksters verklaringen over het verlies van haar paspoort niet overtuigen. Zo verklaarde ze voor de DVZ nog dat ze haar paspoort had afgegeven om bij het CGVS aan te geven dat ze het verloren was en kan verder niet worden ingezien waarom ze geen aangifte deed van het verlies van haar paspoort (*“Afgegeven bij inschrijving DVZ”*, verklaring DVZ, punt 28; *“Waar is uw paspoort nu?”*, *“Ik verloor het”*, *“Hoe hebt u het verloren?”*, *“Ik ging dingen kopen, dan verloor ik het pp Wanneer hebt u het verloren?”*, *“Voor ik asiel vroeg”*, *“Bij uw eerste interview zei u eerst dat u uw pp afgaf toen u asiel aanvraagde”*, *“Nee”*, *“Hebt u aangifte gedaan van het verlies van uw paspoort bij de politie?”*, *“nee”*, *“Om welke reden niet?”*, *“Ik weet het niet, ik informeerde mijn broer, ik weet niet waarom ik het niet deed. Mijn visum was ook vervallen.”*, notities, p. 4). Verzoekster legde weliswaar een fotokopie van haar paspoort neer, maar beperkte zich tot een gedeeltelijke fotokopie (notities, p. 5).

Dergelijke vaststellingen leiden ertoe dat niet onredelijk is aan te nemen dat verzoekster (de inhoud van) haar paspoort voor de Belgische asielinstanties verborgen wil houden. Verzoekster faalt in haar medewerkingsplicht, wat haar algehele geloofwaardigheid ondermijnt.

2.3.4. Wat betreft haar voorgehouden problemen met de Aava groep verklaarde verzoekster dat haar woning op 1 mei 2019 – toen verzoekster dus reeds in België verbleef – aangevallen werd door de Aava groep (notities, p. 10). Ze maakt echter niet aannemelijk dat deze aanval werkelijk heeft plaatsgevonden, laat staan dat verzoekster persoonlijk zou worden gevisieerd door de Aava groep in geval van terugkeer. Zo legde verzoekster geen enkel begin van bewijs neer ter staving van deze aanval. Hoewel verzoeksters moeder gewond geraakte bij de aanval en er juwelen werden gestolen, deed verzoeksters familie geen aangifte bij de politie (notities, p. 10, p. 12). Verzoeksters verklaring dat haar familie bang was dat de groep dan zou terugkomen, dat de politie geen actie onderneemt en dat de aangifte van één incident niets verandert, is een aaneenschakeling van blote beweringen (notities, p. 12). Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt integendeel dat de Sri Lankaanse autoriteiten vooral na de installatie van Maithripala Sirisena (januari 2015) stelselmatig gereageerd hebben op het fenomeen van de criminele bendes in het noorden door arrestaties te verrichten en dat veel Aava leden gearresteerd zijn (COI Focus *“Sri Lanka. Criminele bendes (en de Aava-gang) in het noorden”* van 19 december 2019, p. 11-13; Wikipediapagina *“Aava Gang”*; *“Aava gang leader arrested”* van 15 november 2016; *“Five more Aava gang members arrested”* van 7 mei 2018; *“Seven Aava Gang members arrested”* van 2 augustus 2018; *“Three ‘Aava Gang’ members arrested for Mainipai clash with police”* van 23 juli 2019; *“Three member of ‘Aava’ gang arrested”* van 27 januari 2019; *“Police missions launched to wipe out ‘Aava’ gang”* van 3 oktober 2019; *“Aava gang is not a terrorist group, no involvement of army, the government assures”*, van 15 november 2016; *“Suspected second-in-command of Aava group arrested in Jaffna”* van 3 mei 2018). Verzoeksters bewering dat ze meteen na hun arrestatie zouden worden vrijgelaten, wordt niet ondersteund door de objectieve landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier, noch door de door verzoekster aangebrachte informatie (notities, p. 12). Voorts blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat er sprake is geweest van de oprichting van een speciale politie-eenheid (Special Task Force), een gerechtelijk bevel om de bendes aan te pakken, een samenscholingsverbod en ook sensibiliseringscampagnes om het drugsgebruik tegen te gaan (COI Focus *“Sri Lanka. Criminele bendes (en de Aava-gang) in het noorden”* van 19 december 2019, p. 13). De Raad kan aldus niet inzien – noch licht verzoekster aannemelijk toe – waarom haar familie geen aangifte deed bij de autoriteiten naar aanleiding van deze overval. Verzoekster legde evenmin een medisch attest neer ter staving van de verwondingen van haar moeder, niettemin ze verklaarde dat haar moeder medische behandeling kreeg na de aanval (notities, p. 12).

2.3.5. Waar verzoekster in het verzoekschrift stelt dat haar familie wel klacht heeft neergelegd, doch dat hieraan vanzelfsprekend geen gevolg gegeven is nu de overheid hier voor iets tussen zit, kan de Raad slechts vaststellen dat dit geen grondslag vindt in verzoeksters verklaringen gedurende het persoonlijk onderhoud waar verzoekster herhaaldelijk liet optekenen dat haar familie geen klacht indiende (notities, p. 12-13).

2.3.6. Ook de vaststelling dat verzoekster slechts oppervlakkige op de hoogte is van het verloop van de overval kan niet overtuigen. Aangezien verzoekster naar aanleiding van dit incident besloot niet terug te keren naar haar land van herkomst, mag redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekster uitgebreid kennis heeft genomen van deze gebeurtenis teneinde het risico op gevaar geïnformeerd te kunnen inschatten. Verzoeksters vage en summiere verklaringen over het voorval ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid ervan (*“Wat heeft uw moeder u allemaal over die aanval verteld? Vertel me zo veel mogelijk in detail.”*, *“Mijn moeder zei dat Aava groep kwam, ze klopten op de deur, nadat ze binnenkwamen vielen ze aan, ze namen de juwelen en gingen weg, ze vertelde het kort.”*, *“Vertelde uw moeder nog meer, meer details?”*, *“neen”*, notities, p. 11). Verzoekster blijft bij onbeduidende verklaringen. Waar verzoekster voorts verklaarde dat ze vreest leden van de Aava groep zich zullen misdragen ten opzichte van haar, omdat ze dat doen als er meisjes aanwezig zijn (notities, p. 10), betreft dit een loutere hypothese van verzoekster. Daarnaast gaf verzoekster aan dat de groep tijdens de overval niets deed tegen haar aanwezige broers en zussen, omdat haar moeder hen beschermde (notities, p. 11). Daargelaten dat niet geloofwaardig is dat verzoeksters moeder een aanval van vijf bendeleden, die ervoor gekend staan geweld te gebruiken, zou kunnen afweren, kan hieruit nog blijken dat haar zussen ongemoeid bleven. Gelet op voorgaande vaststellingen maakt verzoekster niet aannemelijk dat haar familie in Sri Lanka werd overvallen door leden van de Aava groep.

2.3.7. De Raad stelt nog vast dat verzoekster in haar verzoekschrift betoogt dat de “AVAA-groep *het op haar familie [heeft] gemunt en dit door het lidmaatschap van haar vader bij LTTE*” en aldus een heel ander betoog voorhoudt dan gedurende haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Immers verklaarde ze bij het CGVS niet te weten waarom de woning van haar familie werd aangevallen (“*Hebt u enig Idee om welke reden die personen net jullie huis aanvielen?*”, “*Ze gaan naar alle huizen, iedereen zijn huis, het gebeurde met een buur zijn huis ook.*” (...) “*Denkt u dat ze randomly jullie huis uitkozen of dat het doelgericht was?*”, “*Ik weet het niet*”, notities, p. 11) en verklaarde ze bovendien uitdrukkelijk dat ze nooit problemen heeft gekend omwille van de problemen van haar vader met de LTTE (notities, p. 7). Dat verzoekster haar relaas tracht aan te passen en aan te dikken in haar verzoekschrift ondergraaft verder de geloofwaardigheid van de door haar voorgehouden feiten.

2.3.8. Voor zover enig geloof wordt gehecht aan de voorgehouden aanval door de Aava groep – *quod non* – dan nog maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij persoonlijk zou worden gevisieerd door deze bende in geval van terugkeer naar Sri Lanka. Uit verzoeksters verklaringen blijkt immers dat dit de eerste aanval van de Aava groep op hun woning was, dat ze na deze ene aanval niet meer zijn teruggekomen en dat ze haar familie niet meer gecontacteerd hebben (notities, p. 11-12). Hoewel verzoekster bij de DVZ nog verklaarde dat de Aava bendeleden hadden gezegd dat ze zouden terugkeren, ontkende ze dit bij het CGVS (“*Zeiden dat ze zouden terugkomen?*”, “*Nee*”, “*U zei vorige keer dat ze zeiden dat ze zouden terugkomen.*”, “*Neen. Ik zei: als we naar de politie gaan zullen ze misschien terugkomen, als we klacht indienen tegen hen zullen ze misschien terugkomen.*”, notities, p. 12). Voorts gaf verzoekster aan dat ze zelf nooit is aangevallen door de Aava groep of andere personen in Sri Lanka, dat ze nooit werd gecontacteerd door de Aava groep en dat ze nooit problemen heeft gehad met Sri Lankaanse burgers (notities, p. 10, p. 14). Er is dan ook geen enkele aanwijzing dat de Aava groep verzoeksters familie, laat staan verzoekster zelf, persoonlijk zou viseren. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat de door haar voorgehouden overval meer was dan een geïsoleerd en bovendien louter gemeenrechtelijk (crimineel) feit.

2.3.9. Bovendien blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat de Aava groep een criminele motorbende is met ongeveer 60 leden en actief in het noorden van Sri Lanka. De clandestiene groep zou tijdens de burgeroorlog zijn opgericht door de overheid met de bedoeling de LTTE te viseren. Op heden zouden 38 leden, inclusief de leider, van de Aava groep gearresteerd zijn. (Wikipediapagina “*Aava Gang*”; “*Aava gang leader arrested*” van 15 november 2016; “*Five more Aava gang members arrested*” van 7 mei 2018; “*Seven Aava Gang members arrested*” van 2 augustus 2018; “*Three ‘Ava Gang’ members arrested for Mainipai clash with police*” van 23 juli 2019; “*Three member of ‘Aava’ gang arrested*” van 27 januari 2019; “*Police missions launched to wipe out ‘Aava’ gang*” van 3 oktober 2019; “*Aava gang is not a terrorist group, no involvement of army, the government assures*”, van 15 november 2016; “*Suspected second-in-command of Aava group arrested in Jaffna*” van 3 mei 2018; COI Focus “*Sri Lanka. Criminele bendes (en de Aava-gang) in het noorden*” van 19 december 2019). Verzoekster kan in geval van eventuele problemen een beroep doen op bescherming van de lokale autoriteiten. Zo blijkt uit bovenvermelde informatie dat de Sri Lankaanse autoriteiten wel degelijk optreden tegen de Aava groep, stelde verzoekster zelf dat ze nooit problemen heeft gehad met de Sri Lankaanse autoriteiten en gaf ze aan dat ze over het algemeen een beroep kan doen op de politie of andere Sri Lankaanse autoriteiten in geval van veiligheidsproblemen (notities, p. 10, p. 14).

2.3.10. In haar verzoekschrift betoogt verzoekster – in weerwil van haar verklaringen tijdens haar persoonlijk onderhoud – dat duidelijk is dat Tamils geen steun kunnen inroepen in hun land aangezien het de overheid zelf is die de strijd tegen hen voert en voert ze aan dat ze “*dan ook niet de bescherming van het land kan inroepen gezien het feit dat de familie reeds bedreigd wordt door de AVAA-groep terwijl deze door de overheid werd opgericht in Jaffna om de aanhangers van LTTE het leven zuur te maken*”. De Raad meent dat verzoeksters beweringen in het verzoekschrift geen afbreuk kunnen doen aan haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, waar ze stelde dat ze nooit problemen had met de autoriteiten en een beroep kan doen op de politie in geval van veiligheidsproblemen, noch aan de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat de autoriteiten de Aava groep wel degelijk aanpakken.

2.3.11. Wat betreft verzoeksters vrees het slachtoffer te worden van een bomaanslag, benadrukt de Raad dat om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, er sprake moet zijn van een gegronde vrees voor vervolging. De toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 veronderstelt eveneens een reëel risico op ernstige schade. De bewijslast rust in beginsel bij de kandidaat-asielzoeker en dit geldt ook voor de ernst van de gevreesde vervolging of schade.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. Deze vrees of dat risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees of het risico concreet aannemelijk te maken. Deze vrees moet gegrond, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Een ernstige kans op vervolging volstaat, doch het staat aan verzoekster om deze vrees ook gefundeerd en geloofwaardig te maken.

2.3.12. Verzoekster slaagde er echter niet in aannemelijk te maken dat zij persoonlijk het risico loopt het slachtoffer te worden van een aanslag. Immers, verzoekster baseerde haar vrees op het feit dat er tijdens haar verblijf in België een bom ontplofte in de Sint Anthonykerk in Colombo (notities, p. 10), dit terwijl verzoekster afkomstig is uit Jaffna. Verzoekster verklaarde dat zijzelf geen specifiek doelwit zou zijn, maar dat het zou kunnen dat ze een slachtoffer wordt onder vele mensen (notities, p. 14). Een loutere verwijzing naar de algemene toestand in Sri Lanka volstaat niet om een individuele vrees voor vervolging, dan wel reëel risico op ernstige schade aan te tonen. Bovendien stelde verzoekster verkeerdelijk dat deze aanslag - die net zoals verschillende andere explosies plaatsvond op 21 april 2019 - gebeurde in mei en wist ze bovendien niet welke gebeurtenis eerst plaatsvond, de aanslag in Colombo of de aanval door de Aava groep op haar huis (notities, p. 10). Hoe dan ook blijkt uit de toegevoegde informatie dat de Sri Lankaanse overheid na de aanslagen op 21 april, waarvan geen enkele in verzoeksters regio plaatsvond, maatregelen trof door onder meer de noodtoestand uit te roepen, verdachten in verband met de aanslagen te arresteren, vermeende handlangers van de terroristen te doden bij een inval, bepaalde moslimorganisaties buiten de wet te stellen en buitenlanders die niet in orde waren met hun verblijfsdocumenten uit het land te zetten en dat er geen aanslagen meer gebeurden sinds 21 april (COI Focus "Sri Lanka. Situatie bij terugkeer van Tamils" van 22 mei 2019, p. 11-13). Hoewel verzoekster verklaarde dat na de explosie in Colombo in de kranten aangekondigd werd dat er ook in haar regio van herkomst Jaffna en Nallur (een buitenwijk van Jaffna) explosies zouden gebeuren (notities, p. 10), kan dit niet blijken uit de door verzoekster neergelegde artikels, en gebeurden er ook geen aanslagen in Jaffna en Nallur (notities, p. 10, p. 11). Verzoeksters blote bewering dat zij naar een kerk gaat om te bidden (notities, p. 3, p. 14), terwijl hindoes normaalgezien naar hindoeïstische tempels gaan, volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging, dan wel reëel risico op ernstige schade in haren hoofde aan te tonen.

2.3.13. Waar verzoekster nog verklaarde dat ze bang is omwille van het incident in 2015 waarbij onbekenden flessen gooiden naar haar woning en het conflict met haar tante in 2016, wijst de Raad erop dat verzoekster dit niet aanhaalde als reden voor vertrek uit Sri Lanka, noch als reden waarom zij niet zou kunnen terugkeren (notities, p. 13). Bovendien betrof het incident in 2015 een eenmalige en geïsoleerde gebeurtenis en verklaarde verzoeker dat het familiaal conflict met haar tante is opgelost (notities, p. 13).

2.3.14. Ook wat betreft de voorgehouden banden van haar vader met de LTTE verklaarde verzoekster uitdrukkelijk dat haar verzoek om internationale bescherming geen verband hield met haar vaders problemen en dat zij zelf nooit problemen heeft ondervonden omwille hiervan (notities, p. 6-7). Hoe dan ook maakt verzoekster met haar vage verklaringen de problemen van haar vader met de LTTE niet aannemelijk en kan verzoeksters toenmalige jonge leeftijd haar onwetendheid niet verschonen (notities, p. 6), nu redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij achteraf op de hoogte zou worden gesteld van deze problemen, dan wel er zelf naar zou informeren. Voorts beweerde verzoekster dat haar vader na zijn vertrek uit Sri Lanka vijf jaar in Oeganda verbleef en daar niets anders deed dan wachten tot hij naar Londen kon reizen (notities, p. 6), wat inhoudt dat hij hiervoor aanzienlijke financiële middelen had. Evenmin is geloofwaardig dat haar vader in het Verenigd Koninkrijk, waar hij sinds vier of vijf jaar verblijft, een verzoek om internationale bescherming gedaan zou hebben en nog steeds aan het wachten zou zijn op de beslissing (notities, p. 6), te meer verzoeksters wijzigende uitleg voor de langdurige behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming (*"Hij is daar al 4-5 jaar, dat is zeer lang", "In het begin zei hij dat hij de Indische nationaliteit had, daarom werd het delayed", "Om welke reden zei hij dat hij Indisch was?", "Omdat hij een Indische look heeft", "Waarom zou hij dat zeggen?", "Hij zei niet dat hij Indiër is, de overheid zei dat hij Indiër is", "Dat kan ik niet geloven.", "Hij zei niet dat hij Indiër is, de overheid zei dat hij Indiër is"*, notities, p. 6-7). Verzoekster legt ook ter terechtzitting geen enkel nuttig gegeven voor over haar vader terwijl ze dit op eenvoudige wijze zou kunnen. Ze heeft hiervoor evenmin een verklaring. Hieruit blijkt dan ook dat verzoekster meent dat informatie over haar vaders procedures in het Verenigd Koninkrijk niet in haar voordeel kunnen zijn.

2.3.15. In haar verzoekschrift geeft verzoekster een uiteenzetting aangaande de ontwikkelingen met betrekking tot de algemene situatie in Sri Lanka en het aandeel van voormalig president Rajapaksa in het conflict, stelt ze dat sympathisanten, aanhangers en voormalige medestanders en volgelingen van de LTTE vrezen dat de nieuwe eerste minister en voormalig president Rajapaksa uit is op wraak en dat in verschillende kranten reeds wordt gespeculeerd over de angst die momenteel leeft onder de Tamils, alsook dat het voor de Sri Lankaanse asielzoekers duidelijk is dat *“hun regering er alles aan doet om voor de buitenwereld duidelijk te maken dat zij terug op de democratische weg zijn en dit omdat zij uiteraard nood hebben aan internationale hulp, doch dit betekent nog niet dat de plaatselijke situatie verbeterd is”*.

De Raad wijst erop dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk verklaarde dat ze nooit problemen had omwille van haar vaders – ongeloofwaardige, zie beoordeling *supra* – banden met de LTTE (notities, p. 7), dat ze zelf nooit banden heeft gehad met de LTTE (notities, p. 8) en dat niemand uit haar familie, behalve haar vader, ooit banden heeft gehad met de LTTE (notities, p. 9). Zij slaagt er dan ook niet in aannemelijk te maken dat zij in geval van terugkeer problemen zou kennen omwille van banden met de LTTE.

Verder blijkt uit de informatie in het administratief dossier (COI Focus *“Sri Lanka. Terugkeer naar Sri Lanka”* van 22 mei 2019), dat de gevallen waarbij Tamils, al dan niet onder de PTA, worden opgepakt of verder vervolgd bijna steevast gevallen zijn waarbij het slachtoffer op een of andere manier in verband kan worden gebracht met de LTTE, wat *in casu* niet het geval is. De bestreden beslissing vermeldt immers correct: *“Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen verzoekers om internationale bescherming) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreeend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.”*

2.3.16. Volledigheidshalve dient erop gewezen dat het feit dat verzoeksters halfbroer T.S. erkend werd als vluchteling in België er niet automatisch op wijst dat verzoekster erkend dient te worden als vluchteling. Immers dient elk verzoek om internationale bescherming individueel te worden onderzocht en naar eigen merites beoordeeld. Bovendien verklaarde verzoekster uitdrukkelijk dat er geen verband is tussen haar verzoek om internationale bescherming en dat van haar halfbroer (*“Wanneer kwam uw broer Theepan naar België?”, “Ik herinner het me niet”, “Ongeveer?”, “Voor 10 jaar”, “Uw broer deed een asielaanvraag in België?”, “ja”, “weet u om welke reden uw broer toen asiel aanvroeg?”, “neen”, “Hebt u het hem gevraagd?”, “neen”, “is er een verband tussen uw asielaanvraag en die van uw broer?”, “neen”, notities, p. 8).*

2.3.17. De door verzoekster neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Verzoeksters identiteitskaart, de (gedeeltelijke) fotokopieën van haar paspoort, haar geboorteakte, het certificaat van burgerlijke staat, het document ter bevestigen van haar verblijfplaats en gezinssituatie, de verblijfstitel en document van gezinssamenstelling van haar broer hebben enkel betrekking op verzoeksters identiteit, familiebanden en het verblijf van haar halfbroer in België, wat niet betwist wordt. De verbintenis tot tenlasteneming en verzoeksters vliegticket hebben betrekking op verzoeksters visumaanvraag en reis naar België. De door verzoekster neergelegde artikels hebben betrekking op de algemene veiligheidssituatie in Sri Lanka. Het volstaat niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hiertoe, gelet op bovenstaande beoordeling, in gebreke.

2.3.18. Verzoekster beperkt zich in haar verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas, het verwijzen naar de algemene situatie in Sri Lanka, het geven van gefabriceerde *post factum* verklaringen en het formuleren van bouté beweringen, maar laat na concrete en geobjectiverde elementen aan te voeren die de bovenstaande conclusies kunnen weerleggen.

2.3.19. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus merkt verzoekster in haar verzoekschrift op dat verweerder nalaat te motiveren waarom verzoekster de subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend. Verzoekster gaat eraan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a) en b) net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Aangezien verzoeksters asielrelaas niet geloofwaardig is, kan zij zich niet steunen op de elementen die aan de basis van haar relaas liggen om aannemelijk te maken dat zij in geval van terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.4.2. Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5. In de mate dat verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend twintig door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier,

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK